

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.
RAV. ISKRA, Organ der Komm. Arbeiter-Partei Bulgariens.

Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party.

Organe du Parti Ouvrier Communiste de Bulgarie

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв. Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2 — Варна
 Adresse: Sch. Dikidjief, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarien)

Изходът на демокрацията е съществуването и увековечаването на частната собственост. Средствата и методите за това са общинизма, парламентаризма и кървавата диктатура.

(Из статията: „Демокрация и комунизъм“, брой 5 на „Р. И.“ от т. г.)

Разгрома на дребната буржуазия.

Катастрофата на българската империалистическа буржуазия, в войната, извършили на преден план българската дребна буржуазия. Четири годишното господство на дружбашите, опрени на селско-земледелческия съюз и технико-агресивно настъпление срещу индустриално-търговската и империалистическа буржуазия, извика на политически живот и градската занаятчийско-маломотна дребна буржуазия.

След земеделците дружбашите, които не само хвърлиха лозунг, но и поведоха фактически една съсловно дребно буржуазна реформистическа политика, излезоха на сцената и градските дребно-буржуазни съсловности, под фирмата на занаятчийски съюз и политически ядра: папханци освен с занаятчи, бакали, крчмари, дребни фабриканти, спекуланти и пр. Дружбашко реформистическата политика приложена и към тях, им беше на гайдата не само затова, че те ще получат социални реформи, но и за това, че ще да пипнат част от държавната и изцяло дребната градска власт. Буржуазията, която четири години, коннееше за „конституционата“ провала на дружбашите, после парламентарните избори се убеди, че тя смазана — политически е пред вратата на икономически си окончателен разгром. Наред с феодално-земледелческите замисли на дружбашите, занаятчийската парламентарна група декларира в народното събрание следващата програма:

1. Народните избраници в всичките изборни учреждения да изхождат из средата на организираниите производствени съсловия.
 2. Мандатите на тия избраници да се отнемат щом това поискат респективните организации, като на техните места останат следващите по ред.
 3. Всеки български гражданин да бъде собственик.
 4. Създаване на два парламента: парламента политически и стопански, които в дейността си взаимно се допълнят.
 5. Един единствен прогресивно-по-доходен данък с строго разграничение и различно облагане доходите от производствения труд и тия на капитала.
 - Данжките да се определят с решащото участие на народния (данъкоплатския) елемент.
 6. Кредит ефтин и истоянен за хората на производителния труд. Популярните банки да се превърнат с закон в занаятчийски.
 - Българската Народна Банка да стане банка на народа и стопанския ѝ подем, като нейния капитал се пласира в национално производство, а не със спекулантски и кождерски цели.
 7. Специално законодателство за поощрение и насърчение на занаятчийското производство.
 8. Премахване привилегиите на едрите индустриалци, не специалисти
 9. Закриване на държавните и общински работилници или превръщането им в образцови учебни работилници; предимство и най-широко разпространение на техническо и професионално образование.
 10. Въвеждане на истинския кооператизъм и всестранното коопериране на хората на производителния труд.
- Основата на таз програма е контр-революция против капитализма за тържеството на средновековното Цезарово общество със своите гилдии. Ако до последните избори угрозата

на капитала в България изхождаше от село, где повече е засегнат търговско-лихварския капитал, сега тя се раждаше и в сърцето на индустриално-промишления капитал в града; само, че не от страна на пролетарията за неговата експроприация, а от страна на дребната буржуазия за неговото основно разрушение.

Още когато ние разглеждахме в специална статия „результатите от изборите“ ние казахме, че буржуазията бе била в откритите стълкновения в Търново и парламентарно в изборите, но че тя не е била икономически т. е. не са съкрушени нейните икономически сили. Това безусловно е разбирала и дребната буржуазия и нейните аспирации с дружбашките и занаятчийски социал-икономически реформи са целели в това направление.

Кризисите и стълкновенията, които ние предначервахме, обаче, се развиха в много по бърза форма от колкото можеше да се предположи. Това показва, че буржуазията, темпа на живота е чувствувала много по силно от пролетарията, тя е била засегната много по-дълбоко и чувствително, което я застави да направи решителна крачка, с която не само да смазаше от властта мекушавата икономическа и слабодушна политическа дребна буржуазия; но и да я разстрои до толкова, до колкото тя и е необходима, като фактор и спомагателно оръдие в производството и борбата и с пролетарията.

Разчистила сметките си с междинния фактор — дребната буржуазия — буржуазията, при създаването се благоприятни условия, нема да закъснее да почне своето икономическо и политическо настъпление срещу пролетарията. Това е в силата на нещата и сега, когато инициативата е в ръцете на буржуазията, тя няма да закъснее да използва създаването се положение.

Въпреки громките извещения на реставрираната буржуазно „конституционна“ власт на реда, пролетарията, смазан от дружбашите и тесняците, не трябва да се самооблещаваш; той знае, че липсват икономически предпоставки на едно нормално капиталистическо развитие и производство, трябва да разбере, че липсват основи за един легитимен буржуазно правен ред, — не подкрепен с авторитетните възгледи на картелниците и толовете.

Ново-създаденото положение налага на пролетарията, необходимо, да се приготви за решителна стълкновение, в духа на класовото освобождение и класови борби, изключващи опортюнистическото лигавене чрез парламентаризма. Позор би било за пролетарията, ако той приеме да се лигави, чрез устата на тесняцината в парламента, тогава когато буржуазията говори с гърлата на огнестрелните оръдия в защита на капиталистическите си класови интереси.

Пълната буржуазна диктатура и разгрома на дребната буржуазия процистаат историческата атмосфера и ижта за проявата на революционния пролетарски комунизъм.

Тесняците полицейска секция на новата власт.

Тесняшката партия откога видя своята сила и здравина в превеждането на частната собственост в своята собственна среда и партия, и възграждането на грамадни собствени домове и организирането на свои

с няколко десетки милиона леве кооперации, които гарантират на нейните вождове едно доживотно безотчетно разпореждане с тия милиони и ги поставят в положението на истински буржуа по живот и идеология; оттогав тя погреща своята некогашна претендираща революционност и се преобърна в фактически катранник на всека буржуазна власт.

Готвения се уж за революцията през 1918 и 1919 години, тесняшката партия свърши с едно цело тригодишно прикрито, подло и мерзко поддржане и крепене на дружбашката власт и диктатура. Същата тая „масова“ партия, която в продължение на целия дружбашки режим, тържествено прокламираше до втръсване във всеки брой на „Р. В.“ и в специални решения на своите партийни съвети: — „че всеки опит на реакцията от десна, да възвръне властта на старите буржуазни партии, ще бъде на всека цена смазан от нея и възвръщане подир нея градски и селски безимотни и маломотни маси“. И когато на 9 юний същите тия застрашавани от нея „стари“ буржуазни партии, в лицето на военния ботуш у нас, взеха чрез насилствен преврат властта, тя не само не даде лозунга да бъде смазана тая нова буржуазна власт, но и пребръза да се присламчи към нея, като за тази цел издаде още в същия ден на преврата и специален позив, печатан в брой 5 на „Р. В.“ от т. г.

Но и тая мръсотия не стигаше. За ирония на съдбата, на тесняшката „революционна“ партия е било съдено да впише най-черна страница в своята история: тя регистрира не само своя пасивен неутралитет, при вземането на ново властта от статите буржуазни партии, но и да се превърне в формална активна полицейска секция на новата власт.

В своята сержантност и приспособяване към новата власт, тесняшката партия не само не отстъпва с нищо на своята конкурентка продажна широкосоциалистическа мафия, но я и надминава по лицемерство и подлост. Нема по отвратителен факт в историята на една работническа партия от тоя, който тесняшката партия вписа в своята история, с идването на буржуазния блок на власт. След предавателския ѝ позив от 9 юний, правящ впечатление да е писан и диктуван от властващия сега военен гарнизон в София, тя издаде и едно полицейско нареждане до своите партийни организации, групи и отделни войни другари, печатана в брой 8 на „Р. В.“

Това нареждане има явната цел да сире революционния порив против новата власт у малкото още останали при нея честни и наивни работници, които са имали нещастие да поверват в словестните и книжни декламации и решения на своята партия, че ти наистина ще смаже опита на старите буржуазни партии да вземат отново властта, и да не се пречи по този начин на новата власт. Его изрично това полицейско нареждане на Централ. Комитет на тесняшката партия:

„I. Партийните организации, групи и отделни другари трябва да изяснят на трудящите се маси, да бъдат за съблюдаването и да положат най-големи усилия за превеждането на общопартийното становище по събитията от девети юний пасам, както то е очертано в печатания на 9 юний, брой 5 на „Раб. Вестник“ — позив на Централния Комитет на Партията и е изяснено в бр. бр. 6, 7 и следващите. Направете известно

това становище на всички организации, групи и другари в цялата област на окръжните си.

Повелителна нужда е да се засили в тоя момент още повече партийната дисциплина и да се преведе това наше общопартийно становище с единодушното, което е съществувало, съществува и ще съществува в нашите редове.

II. Постъпили са вече от провинцията тука (до кого? Б. Н.) интригантски и провокаторски телеграми и фалшиви сведения срещу наши другари там, които телеграми и сведения — навярно нарочно кроени за тая цел — се използват и раздухват и от пресата вече на старите партии, за да използват моментта и новата власт, както и организираните групи, които ѝ съдействуват, за един удар срещу Българската Комунистическа Партия. Печата тжт на буржуазните партии се пълни с насъскващи злчии статии и антрифилета за същата цел, а всевъзможни слухове и интриги се пржскат и по други пътища, Провокатори и провокации трябва да се очакват.

Пазете от всичко това най-здраво нашите редове, *предупреждавайте своевременно съществуващата власт (нали щехте да я смазате? Б. Н.) и бъдете и сами готови да отстраните всеки провокатор и всяка провокация!* (к. н.)

Осведомете и осведомявайте ни най-редовно, но и най-точно за станалото и ставащото на местата ви, за да можем своевременно да отблъсваме и интригите, и всекакви посегателства върху Партията“ (кооперациите и вождовете, Б. Н.).

Мръсната история с транспортната стачка от 1919 г. се повтаря. За да се спасят кооперациите и страхливите и малодушни вождове на партията, нужно е отново да се пожертвуват маса наивни и нещастни партийни и синдикални членове, и се подират из самите тех провокатори, за които ще трябва да се предупреждава и съществуващата власт. За реабилитиране на вождовете и гаранция пред новата власт, след това ще последват и нови изгонвания на партийни и синдикални членове за „нарушение на партийната дисциплина“. Каква мерзавщина!

След всичко това, само един извратен и невежа работник не може и не иска да разбере противоречивата, мерзка, шарлатанска и предавателска политика на тесняшката партия и само такъв може още да стои в нейните редове.

„Точки на допирание“

между Анархо-„комунистите“, тесно „комунистите“ и пр.

В брой 83 от 22 того в статията си: „Близки задачи“ Анархо-комунистите казват: „На селските анархистически групи предстои в тия моменти на промени в съотношенията на политическите групировки една нестолжна, придружена с тактически похват и усет работа за спечелване в името на революционно-освободителната борба тия дезориентирани маси (селските Б. Р.) Нека се помни, че макар и властваща организация, всред земеделския съюз се намират честни, некорумпирани, искрено ратуващи за народното благо елементи, които могат да станат отлични анархистически дейци...“

„Настоящото политическо положение и съпровождащата го буржуазна икономическа политика, поставят пред нас повече от всякога

